

בש"פ 575/19 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית המשפט העליון

בש"פ 575/19

בש"פ 665/19

לפני:

כבוד השופט י' אלרון

העורר ב-בש"פ 575/19 והמשיב פלוני
ב-בש"פ 665/19:

נגד

המשיבה ב-בש"פ 575/19
והמבקשת ב-בש"פ 665/19: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' טפרברג) במ"ת 11135-05-18 מיום 16.1.2019; ובקשה להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: כ"ג בשבט התשע"ט (29.1.2019)

בשם העורר ב-בש"פ 575/19
והמשיב ב-בש"פ 665/19: עו"ד אוסאמה חלבי

בשם המשיבה ב-בש"פ 575/19
והמבקשת ב-בש"פ 665/19: עו"ד הדר פרנקל

החלטה

עמוד 1

1. שתי סוגיות מונחות להכרעתי: האחת, ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופט ד' טפרברג) במ"ת 11135-05-18 מיום 16.1.2019, לפיה נדחתה בקשתו של העורר בבש"פ 575/19 והמשיב בבש"פ 665/19 (להלן: העורר) לעיון חוזר, באופן שהוביל להותרתו במעצר עד תום ההליכים המשפטיים המתנהלים נגדו.

השנייה, בקשה שלישית להארכת מעצרו של המשיב לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים) התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בצירוף סעיף 10ג לחוק הנוער (שפיטה, ענישה, ודרכי טיפול), התשל"א-1971, בגדרה מתבקש ביהמ"ש להורות על הארכת מעצרו של המשיב ב-45 ימים, החל מיום 4.2.2019, או עד למתן פסק-דין בתפ"ח 11033-05-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

2. ביום 6.5.2018 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירה של מעשה טרור של חבלה בכוונה מחמירה, עבירה לפי סעיפים 329(א)(1) ו-329(א)(2), בצירוף סעיף 37 לחוק המאבק בטרור, התשע"ו-2016.

על פי עובדות כתב האישום, העורר היה מעורב יחד עם שלושה אחרים באירוע שכלל ידיו בקבוקי תבערה ואבנים לעבר קבוצת תושבים יהודים- בכללם אם ותינוקה - אשר לוו על-ידי מאבטחים, והלכו ברגל ב"ציר רחל" בסילואן (להלן: קבוצת התושבים).

כמתואר בכתב האישום, במהלך האירוע יידה העורר בקבוק תבערה לעבר קבוצת התושבים ממרחק קצר. בקבוק התבערה התפוצץ, התלקח, והצית את נעליו של אחד המאבטחים ואת מכנסיו של אחד מן התושבים. בשלב זה יידה העורר שתי אבנים נוספות לעבר הקבוצה, ואחד מהנאשמים האחרים יידה לעברה בקבוק תבערה נוסף, אשר לא התלקח.

כתוצאה מן המעשים המתוארים נגרמו לאחד התושבים כוויות בדרגה שניה ושלפוחיות בשוק, וחלק מהנוכחים לקו בחרדה.

3. בערר שלפניי מעלה בא-כוח העורר השגות באשר להיבטים שונים בהחלטתו של בית המשפט המחוזי.

כך, טוען העורר כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שפסל את אמו ואחיו מלשמש כמפקחים עבורו במסגרת מעצרו באיזוק אלקטרוני, חרף המלצת שירות המבחן בתסקיר המעצר מיום 10.1.2019, ובכך שנמנע מלאמץ את המלצת שירות המבחן למעצרו של העורר באיזוק אלקטרוני, וזאת, בין היתר, בנימוק שמיקומה של הדירה שהוצעה מגביל את האפשרות לפקח על העורר ואינו מאפשר לאיין את המסוכנות הנשקפת ממנו.

עוד טוען העורר כי שגה בית המשפט המחוזי בכך שהטיל עליו את האחריות לכך שלא שובץ לחלופה מוסדית כפי שהוצע מלכתחילה, וזאת, לטענת העורר, מאחר שממילא אין בנמצא חלופה מוסדית שתתאים למאפייניו האישיים.

4. באשר לבקשה להארכת מעצרו, טען בא-כוח העורר במהלך הדיון לפניי כי בניגוד לעמדת המשיבה, משפטו של העורר אינו עתיד להסתיים בהקדם, וכי במועד היחיד שנקבע להמשך שמיעת הראיות לתיק זה ליום ה-12.3.2019, לא יסתיים ההליך הפלילי בעניינו של העורר בכללותו, לנוכח הצורך בשמיעת עדים מטעם ההגנה וטיעוניו המשפטיים.

5. לשיטת המשיבה, יש לאמץ את קביעותיו של בית המשפט המחוזי ולדחות את הערר.

במהלך הדיון לפני טענה באת-כוח המשיבה כי בדין קבע בית המשפט המחוזי כי אין ביכולתם של אחיו ואמו של העורר לשמש כמפקחים עבורו, ובתימוכין לטענתה הניחה בפניי את רישומו הפלילי של אחיו של העורר, כמו גם את כתב האישום וגזר הדין שניתנו בעניינו.

עוד הוסיפה באת-כוח המשיבה והבהירה כי התנגדותו של העורר לחלופת מעצר מוסדית בשלביו המוקדמים של ההליך המתנהל נגדו, היא שהובילה לבסוף לשלילת האפשרות להפנותו לחלופה שכזו.

לבסוף טענה המשיבה כי מאחר שמהעורר נשקפת מסוכנות "מופלגת" אשר לא ניתנת להפגה באמצעות חלופת מעצר, וזאת, בין היתר, בשל העובדה שבני משפחתו נמצאו בלתי-כשירים לשמש כמפקחים עבורו; ולנוכח העובדה שההליך בעניינו טרם הגיע לסיומו, יש להורות על הארכת מעצרו למשך פרק זמן נוסף, כמצוין בבקשה.

6. לאחר שעיינתי בערר ובבקשה על נספחיהם, ולאחר שמיעת טענות הצדדים בדיון שנערך לפניי, הגעתי לכלל מסקנה כי דין הערר להידחות, ובמקביל, יש להורות על הארכת מעצרו של המשיב בשלישית, כמבוקש על-ידי המשיבה.

7. לא מצאתי כל דופי בקביעותיו של בית המשפט בהחלטה מושא הערר שלפניי. נהפוך הוא – בית המשפט התמודד אחת לאחת עם הסוגיות הרלוונטיות שהונחו בפניו, ובדין סבר כי בנסיבות העניין לא נכון יהיה לסמוך על האח כמפקח (וזאת לנוכח הרשעתו בפלילים בעבירות ובמעשים כמתואר בכתב האישום בעניינו).

כמו כן, ומבלי לקבוע עמדה בשאלה אם הדירה שהוצעה לצורך מעצרו של המשיב באיזוק אלקטרוני נכללת בשטחה המוניציפאלי של עיריית ירושלים אם לאו, אני מקבל את עמדת בית המשפט המחוזי שלפיה בנסיבות העניין, מיקומה הגיאוגרפי של הדירה מעורר קושי ממשי בהבטחת יעילות הפיקוח על העורר והפגת המסוכנות הנשקפת ממנו.

8. אשר לבקשת המשיבה להארכת מעצרו של העורר ב-45 ימים נוספים;

כעולה מכתב האישום ומיתר החומר המונח לפניי, העורר מואשם בביצוע מעשים חמורים ביותר, אשר מלמדים על כך שנשקפת ממנו מסוכנות רבה לביטחון הציבור. מסוכנות זו מצטרפת לחזקת המסוכנות שקמה נגד העורר בגין העבירות המיוחסות לו בכתב האישום, על פי הוראות סעיף 21(א)(1)(ג) לחוק המעצרים.

נוסף על כך, התמשכות ההליך בעניינו של העורר עד כה רובצת גם לפתחו-הוא, וזאת לנוכח מספר בקשות שהוגשו על-ידי באי-כוחו לדחיית מועדי הדיון, בין אם לצורך הידברות עם המשיבה ובין אם לצורך הסדרת ייצוגו. דחיית אלה הרימו תרומה ממשית לעיכוב במתן המענה לכתב האישום עד ליום 22.10.2018. מכל מקום, כטענת באת כוח המשיבה, דומה כי ההליך הפלילי נמצא לקראת סיומו עם סיום פרשת התביעה – וזאת אף אם בא-כוח העורר חולק על סברה אופטימית זו.

בנסיבות המתוארות, אני סבור כי יש להיעתר לבקשה להארכת מעצרו של העורר, אך יחד עם זאת, נכון יעשה בית המשפט קמא אם יקדים את הדיון הקבוע לחודש מרץ 2019 וכן יפעל לעיבוי לוח הדיונים בתיק, מוקדם ככל שניתן, וזאת לנוכח העובדה כי מדובר בקטין, ובשים לב להארכות המעצר שנתבקשו בעניינו עד עתה.

9. אשר על כן, הערר נדחה. אני מורה על הארכת מעצרו של המשיבב-45 ימים, החלמיום 4.2.2019, או עד למתן פסד ב-תפ"ח 11033-05-18 בבית המשפט המחוזי בירושלים, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ג בשבט התשע"ט (29.1.2019).

ש ו פ ט
